

**KONYA
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ**

KONYA BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA

Şehrin Mafızası

YENİGÜN GAZETESİ'NİN
ÜCRETSİZ KÜLTÜR-SANAT İLAVESİDİR

CİLT: 5 • SAYI: 10

HAZIRLAYANLAR: SADIK GÖKCE - ANUŞ GÖKCE

19 NİSAN 2023 ÇARŞAMBA

BUGÜN BAYRAM

BUGÜN BAYRAM

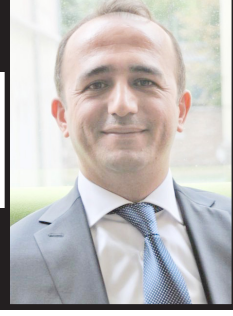
...Bugün bayram
Erken kalkın çocuklar
Giyelim en güzel giysileri
Elimizde taze kır çiçekleri
Üzmeyelim bugün annemizi...

TRT'nin nostalji kuşağında Barış Manço'nun seslendirdiği parçanın sözleriydi... Hemen gözü salondaki kütüphanede özenle sakladığı kırmızı ahşap atıklarına ilişti. Büyük bir özlem ve heyecanla inceledi, inceledi, inceledi...

O akşam evde nedenini anlayamadığım bir tuhaflık ve koşuşturma vardı. Her şey büyük bir titizlikle yapılıyordu: Çeşit çeşit şekerlemeler ve lokumlar şekerliğe büyük bir özenle konuldu. Hemen yanı başına birkaç gün önce Hükümet Konağı'nın yakınından doldurtulmuş kolonya hazır hale getirildi. Ziyarete gelen ailelerin çocukları için kırmızı, mavi, yeşil, sarı, mor renkte balonlar ve bembeyaz mendiller hazır edildi. Babam her akşam gittiği camiden erken döndü... Evimizin karşısındaki fırın, günü erken tamamladı. Oysa uykum bölündüğünde mahmur gözlerle duman üstündeki pidelerle birkaç sahur ben de eşlik etmişim...

Sabah da aynı koşuşturma sürdü gitti. Babam camiden gelir gelmez, kahvaltıya oturduk. Tam bir ay sonra sabah kahvaltısını birlikte yapıyorduk. Annem, babam ve ablamla birlikte birkaç gün önce aldığımız kıpkırmızı tül elbiseme, rugan kırmızı ayakkabılarım ve çantam eşlik etmekteydi. Annem, babam, ablam ve ben, sanki bir düğün veya nişan merasimine hazırlanır gibiydik. "Düğüne mi gideceğiz, anne?" demiştim meraklı ve sorgulayan gözlerle... Annem, babam ve ablam tebessüm etmişler, "Bugün Bayram, Zeynepcim" demişlerdi hep bir ağızdan, tebessümle...

Babaannem çok önce, dedem ise, daha yaşımı bile doldurmamışken bu dünyadan uçup gitmişlerdi. Nerede olduklarını sorduğumda büyüklerimden

AHMET
TARHAN

onların bulutların üzerinden beni izlediklerini işitmişim. Ne zaman dışarı çıksam ve havada bembeyaz bulutlar görsem, onları selamlar, hal hatırlarını sorardım. Dışarıya çıktığımızda masmavi gökyüzünde bembeyaz bulutlar karşılaşmıştı beni. Dedem ile babaannemin halini hatırlarını sordum, bayramlarını kutladım. İlk olarak Anneannelere geldik, yemekler yedik, ben yine evin minik şımarık çocuğu olarak bir oraya bir buraya koşturdum, yeni elbisemle danslar ettim. Kıpkırmızı ayakkabım ve çantamla -belli bir zaman sonra artık sıkılısam da bayram olduğu için hissettirmemeye çalıştım- sayısız fotoğraflar çektim.

Sonra akraba ziyaretleri için tekrar yola koyulduk. Dışarıda sanki panayır havası vardı. Yolda karşılaştığımız herkes, en güzel elbiselerini giymişler, güler yüzle bu şenliğe ortak olmuşlardı. Bu coşkuya bir de babamın bana çilekli dondurma ve uçan balon aldığı Fuar da şahit olmuşum. Bayram ziyaretleri için lunapark alanından geçmiştik yine...

Kırmızı trenimle ilk olarak bahçeli bir eve geldik. Hava güzel olduğu için çardağın içinde sandalyeler ve masalar sıralanmıştı. Trenime, elbiseme, çantama ve ayakkabılarıma yapılan övgüler, yanaklarımda da kıpkırmızı olmasına yol açmıştı. Hafif bir esintinin getirdiği ve adını sonra öğreneceğim hanım ellerinin kokusuna bahçedeki rengârenk kır çiçekleri eşlik etti. Güler yüzüyle bizi karşılayan ev sahibi, ikramlarda bulunurken ben bahçe içerisinde kırmızı trenimle yol almaya başladım: Bahçenin ucu bucağı görünmüyordu sanki. Belirli aralıklarla öbek öbek serpiştirilmiş; sarı, kırmızı, mavi renkteki şeker-

lemeler göz kamaştırıyordu. Bahçedeki ağaçlara serpiştirilmiş kıpkırmızı elma şekerlerinden dilediğim kadar aldım. Her bir misafire uzatılan şekerlikle birlikte ben de trenimle yol alıyor çantamı dolduruyordum.

Ziyaretlerin ikinci ve üçüncü durağına atlıkarıncadaki beyaz atımla gittim. Adeta beyaz atlı prenses gibiydim. Dev ağaçlarla ormanı andıran bahçede içeri- sine gizlenmiş iki çikolatalardan ev karşılamıştı beni... Evin sahipleri her gelen yeni misafire birlikte ikram ettikleri çeşit çeşit enfes çikolatalardan bu hisse kapılmıştım. Bu evler çikolatalardan yapılmış olmalıydı. Bu kadar çok çikolata ikramının başka açıklaması olamazdı. Pencereleri karamelli, bacası bitter, kapısı sütlü çikolatalandı, her halde.

Sonrasındaki ziyaretlere ise dönme dolapla gittim. Pembe ve beyaz bulutlara benzeyen pamuk şekerlerini, havada asılı kalan ve bana eşlik eden mavi, kırmızı, mor, sarı renkte çeşit çeşit balonları gördüm. Aşağıda nane konularak tatlandırılmış limonatadan oluşan minik göller bulunuyordu. Bunlara etrafında sayısız tur atan topaçların oluşturduğu meltemle serinlik hissi eşlik ediyordu. Pembe ve beyaz pamuk gibi şekerler, yarıya kadar bitirebildiğim enfes limo-

nata, sarı, kırmızı, mor renkte balonlar, doğal boya ile renklendirilmiş topaçlar ile birbirinden güzel ahşap oyuncaklarıma kavuştum.

Güler yüzle karşılandığımız, cömert ikramlarda bulunan, insanların hal hatır sorarak gönüllerin alındığı bu eşsiz gün ne de çabuk bitmişti. Bu eşsiz şölen den geriye kalansa; ağzına kadar şekerlemelerle dolduğum çantam, elma şekerleri, topaçlar, birkaç toka, ahşap oyuncaklar... Hepsi buydu, güzel bir rüyaydı ve bitmişti. İçine düştüğüm hüznü ablamın müjdesi neşeye dönüştürmüştü. Her seferinde bana sürprizler hazırlayan akraba ziyaretleri, yarın kaldığımız yerden devam edecekti. Annem kırmızı ayakkabı ve elbisemi çıkarmaya yardım etti. Ziyaret ettiğimiz yerlerden birinden verilen ahşap atlıkarınca eşliğinde yarının hayalini kurarak yavaş yavaş uykuya dalarken, ablamın açtığı siyah beyaz kocaman televizyonumuzda uzun saçlı bir amca şu parçayı söylüyordu:

...Bugün bayram
Erken kalkın çocuklar...
Giyelim en güzel giysileri
Elimizde taze kır çiçekleri
Üzmeyelim bugün annemizi...